

Muhterem KardeÄŸlerim!

Rahmet ÄŸorak vÄŸdileri yeÄŸertir. Biz rahmetle herÄŸeyi dirilttik. [1] EÄŸer rahmet yaÄŸmasa, hayat durur. Rahmet, dere olur, nehir olur, Ä±rmak olur. Ummana kavuÄŸmak iÄŸin bendini yÄ±kar; illÄŸ denize kavuÄŸacak. Ancak o zaman rahat eder. AslÄ±na kavuÄŸmazsa, buharlaÄŸÄ±r, ÄŸÄŸllerde kokuÄŸur, kaybolur gider.

Bir rahmet yaÄŸar, mÄ¼rÄŸid-i kÄŸmilden ruhlara. Zikrullah, muhabbetullah rahmeti, derviÄŸi benliÄŸinden alÄ±r. O da bahr-Ä± ummana doÄŸru gidecek, ilÄŸhÄ± rahmete, aslÄ± olan ummana kavuÄŸacak. Ona rahmet yaÄŸdÄ±ran mÄ¼rÄŸidine kavuÄŸacak.

Hak mÄ¼rÄŸitten yaÄŸan rahmet, hasedimizden, inadÄ±mÄ±zdan, benliÄŸimizden, nefsÄŸnÄ± olan ÄŸeylerden bizi arÄ±ndÄ±racak. Susuz kalan ÄŸÄŸl vÄŸdimizi yeÄŸertecek. AÄŸkullah, muhabbetullah ile zevk u sefÄŸya erdirecek, iÄŸimizin baharÄ± gelecek. GÄŸnlÄ¼mÄ¼z huzÄ±r bulacak. Suskun dilimiz Allah diyecek.

ÄŸu insan, mÄ¼rÄŸidin himmetiyle, lÄ¼tuf ve keremiyle Hz. Ä°nsan olacak. NefsÄ± mÄ¼cadelede muzaffer olacak. VarlÄ±ÄŸÄ±ndan soyunup Hak varlÄ±ÄŸÄ±na ulaÄŸacak, bendini aÄŸacak, yÄ±kacak. Kendini aÄŸacak. Ä±yle bir ÄŸleme gelecek ki, ilÄŸhÄ± tecellÄ±nin mazharÄ±. ZÄŸhiri halk ile bÄŸtÄ±nÄ± Hak ÄŸuhÄ±»duna erecek.

Hz. Ali (kv) kendini aÄŸtÄ±, sÄ±rra kadem bastÄ±, velÄ±ler velÄ±si Ene nÄŸtÄ±kÄ¼ I Kur an Ben konuÄŸan Kur an Ä±m dedi. BÄ¼tÄ¼n ehlullahlara bakÄ±yorum ki ÄŸyle bir ÄŸleme gelmiÄŸler, hikmetlere rÄŸm olmuÄŸlar, sÄ±rra kadem basmÄ±ÄŸlar... Hepsi de Hak mÄ¼rÄŸitlerinin telkÄ±nlerine sadÄŸkat, emirlerine itaatle bu kemÄŸli bulmuÄŸlar.

Bir ÄŸyet-i kerimede Biz derviÄŸimizi yÄ¼klendik. [2]YÄŸni onu sÄŸhil-i ehÄŸdiyete getireceÄŸiz, vuslata getireceÄŸiz. Onu harem-i ismete getireceÄŸiz. Onu sevgiliyle hemdem edeceÄŸiz.

BakÄ±n muhteremler!

Ä°nsanÄ± mes ul eden, akÄ±ldÄ±r. AkÄ±l olmazsa, insanÄ±n mes uliyeti yoktur. Namaz kÄ±lmaz, oruÄŸ tutmaz, haram-helÄŸl, gÄ¼nah-sevap onun iÄŸin yoktur. AkÄ±ldÄ±r insanÄ± insan eden!

Bir akÄ±l var ki, akl-Ä± maaÄŸ, dÄ¼nyÄŸ aklÄ±. Bir akÄ±l var akl-Ä± maad, ahiret aklÄ±. Bir akÄ±l da var ki, akl-Ä± kÄ¼lli, Allah aklÄ±! Bizim derviÄŸanÄ±mÄ±z akl-Ä± bÄŸliÄŸ olmalÄ±, akÄ±llÄ± insan olmalÄ±. AkÄ±ldÄ±r insanÄ± kemÄŸle getiren, dÄ¼ÄŸÄ¼nÄ¼p tefekkÄ¼r ettiren. AkÄ±ldÄ±r insanÄ±, insan-Ä± kÄŸmil eden.

Biz acaba akÄ±llÄ± mÄ±yÄ±z, akÄ±l bÄŸliÄŸ miyiz? Bir akÄ±l dedik ki dÄ¼nyÄŸ aklÄ±, bu akÄ±ldan ÄŸÄ±kacaÄŸÄ±z ki, o akla, akl-Ä± kÄ¼lliyeye eriÄŸelim. Bir ÄŸyet-i kerimede CenÄŸb-Ä± Hak

EllezÄ±ne yezkÄ¼rÄ±»nallahe kÄ±yamen ve kuuden ve alÄŸ cÄ¼nÄ±»bihim ve yetefekkerÄ±n... [3] Onlar tefekkÄ¼r ederler, ÄŸli makÄŸma, tefekkÄ¼r makÄŸmÄ±na yÄ¼kselirler. Demek ki tefekkÄ¼r edenler, akÄ±l sahipleridir. UIÄ±! ebsÄŸr! [4] Kur an da akÄ±l sahiplerine hitap eder. Biz de ihvÄŸnÄ±mÄ±zÄ±n tevÄ±tte akÄ±l bÄŸliÄŸ olmalarÄ±nÄ± istiyoruz. DÄ¼ÄŸÄ¼nen, tefekkÄ¼r eden, adÄ±mÄ±nÄ± gÄŸre gÄŸre atan olmalarÄ±nÄ± istiyoruz.

AkÄ± sahipleri maziyi, mÄ½stakbeli, geÅsmiÄyi ve geleceÄyi hÄçli ederler. AkÄ± sahipleri, hÄçdiseleri, olaylarÄ± akÄ± terazisinde tartarlar, AkÄ± sahipleri, Allah ve ResÄ»lÄ½ ne muhatap olurlar, Kur an alÄ±rlar, hadÄs alÄ±rlar. AkÄ± sahipleri, halk arasÄ±nda muteber insanlardÄ±r, halkÄ±n itimat ettiÄyi, gÄ½vendiÄyi kiÄyidirler.

Onun iÅsin bizim derviÄÄçnÄ±mÄ±z akÄ± sahibi, akÄ± bÄçliÄy, dÄ½ÄYÄ½nen, tefekkÄ¼r eden, adÄ±mÄ±nÄ± gÄ¼re gÄ¼re atan, Å¼lÄ½Ä½lÄ½, ayarÄ± olmalÄ±.

Ben BalÄ±kesir de birisine ders verdim de SakÄ±n bunlar gibi derviÄy olma! Bunlar hep hazÄ±rcÄ±. Sen arayacaksÄ±n, bulacaksÄ±n, getireceksin, besleyeceksin. Senelerden beri taÄYÄ±yoruz, hep biz besliyoruz. Halbuki akÄ± sahibi olan insan, ne der? Benim vermem lÄçzÄ±m, der dedim.

Biz de akÄ± sahiplerinden Ä½retim istiyoruz. DÄ½ÄYÄ½nen, tefekkÄ¼r eden, ilhÄçm alan, feyz alan, hikmetlere rÄçm olan, muhabbetullah Ä½reten, Å½evresine Ä±ÄYÄ±k tutabilen olmalarÄ±nÄ± istiyoruz.

Ne zaman mÄ½rÄyidin rahmeti derviÄyin Ä½zerine yaÄYacak, zikrullah, muhabbetullah rahmetleri yaÄYacak, o kiÄyi neÄYv Ä½ nemÄç bulacak. Her Äyey onda tecellÄ® edecek. YÄçni ilÄçhÄ® aÄYk, ilÄçhÄ® sevgi, ilÄçhÄ® muhabbet ... Ä½yle tecellÄ®lere mazhar olacak ki, dil tariften Äçciz!

Meyvesiz bahÄ½eyi eyleme imar

Ä½tekiÄyin zahmete hebÄç dediler. Verimsiz bahÄ½eyle uÄYraÄYma. Bir toprak vardÄ±r, su verirsin suyu tutmaz, gÄ½bre verirsin gÄ½bre tutmaz; verimsiz topraktÄ±r. Bir toprak vardÄ±r, suyu tutar, gÄ½breyi tutar, sebzesini, meyvesini yetiÄYtirir. Her Äyey onda hayat bulur. Ä½te mÄ½ritler, mÄ½rÄyitlerinin birer bahÄ½esidirler. OnlarÄ± iÄYeyecekler, onlara zikrullah, muhabbetullah nehirlarini baÄYlayacaklar. OnlarÄ± kesÄçfetten letafete geÅ½irecekler. OnlarÄ± akÄ± bÄçliÄy yapacaklar. Onlara dÄ½ÄYÄ½n, dernek, gerdek yapacaklar.

SÄ½leyman Ä½lebi, Hz. Muhammed in(as) Ä½mine Hatun dan doÄYuÄYunu anlatmamÄ±ÄYtÄ±r. Onu tarihÄ½iler yazmÄ±ÄY, kitaplar yazmÄ±ÄY, Asr-Ä± Saadetler onu yazmÄ±ÄYlar. Hz. SÄ½leyman, Hz. Muhammed in kendinden tulÄ½ ediÄYini, Muhammediyetin kendinden doÄYuÄYunu anlatmamÄ±ÄYtÄ±r. AkÄ± bÄçliÄy olmuÄY, mÄ½rÄyidi ile gerdek olmuÄY, hemdem olmuÄY, ilikten damardan, cÄçndan iÄ½eri vuslet etmiÄY, sÄ±rrÄ±na sÄ±rdaÄY, yoluna yoldaÄY olmuÄY. Hz. Muhammet (as) doÄYmuÄY, vicdan Ä½ocuÄYu olmuÄY. Biz Muhammediyete sahibiz, tÄçlibiz.

Onun iÅsin acaba Efendiler ne sÄ¼ylemek istiyorlar?

BÄ½tÄ½n ehlullah feryat etmiÄYler, bir Äyeyler sÄ¼ylemiÄYler. Ä½zu insanÄ±n, vÄ½cudundaki nefsÄçnÄ® olan Äyeylerden arÄ±nmasÄ±, bÄçtÄ±la dur diyebilmesi, kesafetten letafete geÅ½ebilmesi, Hz. Ä½nsan Ä½nvanÄ±nÄ± kazanmasÄ±, ben Hz. Ä½nsanÄ±m, beni Allah kendisine muhatap seÅ½miÄY, ben Allah Ä± diyet edenim, kelÄçm-Ä± Hak la sohbet edenim diyebilmesi...

Bu sÄ±rra ancak Hak mÄ½rÄyidin emrine itaat, telkÄ®ne sadÄçkatle erecektir derviÄy. Akl-Ä± selÄ®m, dÄ½ÄYÄ½nen, tevhlÄ®tte aklÄ± bÄçliÄy olan, mes uliyet duygusu ile duygulanan, kendisine Kur an verilen, Kur an a muhatap, Kur an Ä± sahibi, velÄçyet sahibi olacak.

VelÄçyetten nÄ½bÄ½vete, nÄ½bÄ½vletin de sahibi. VelÄçyeti var, nÄ½bÄ½vveti var, makÄçmÄçt -Ä± tevhid var. TevhlÄ®tle haÄYir-neÄYir olmuÄYtur.

Bizim ihvÄçnÄ±mÄ±z giderse bir yerde Allah Ä± aramaya, yazÄ±klar olsun ona, derim. Nerde bulacaksÄ±n? Ä½likten, damardan, cÄçndan iÄ½eri deÄYil mi?

KÄ½ntÄ½ sem an ve basaran ve yed en... Ben sevdiÄYim kulumun diyeti olurum. diyen Hak mÄ½rÄyit,

sevmenin, sevilmenin yollarÄ±nÄ± gÃ¶sterdi bize, ruhundan ruh verdi bize.

SÄ±rr-Ä± velÃ¶yeti, sÄ±rr-Ä± nÄ¼bÄ¼vveti, sÄ±rr-Ä± Ã¶demiyeti aÃŒtÄ± bize. Ä±yle bir yol Ä¶nÄ¼mÄ¼ze aÃŒÄ±lmÄ±Ä± ki, bu yolda sa y Ä¼ gayret etmeliyiz. Veen leyselil insani illa ma saa [5] Ä°nsan sa y Ä¼ gayret edendir. BenliÄ±ini aÄ±andÄ±r, varlÄ±Ä±Ä±ndan Hak varlÄ±Ä±na ulaÄ±andÄ±r.

MelÃ¶midir evliya,

Dahi nice enbiya

CihÃ¶rÄ± bÃ¶ sefÃ¶

Kendine gel hey kendine

MelÃ¶mete ermeden ne velÃ® olunur, ne nebÃ® olunur... Ä°nsan olmak mÄ¼mkÄ¼n deÄ±ildir. Yeter ki melÃ¶metin sÄ±rrÄ±na ersin, vuslat-i yÃ¶rla halvet olsun.

Ä°hvÃ¶nÄ±mÄ±z az daha gÃ¶zÄ¼ kara, silkenenebilen, dÄ¼nyÃ¶ ve ukbÃ¶yÄ± tamir etmekten geÃŒebilen olmalÄ±.

Ä±lmÄ¼Ä±Ä¼m Ä¶lmezden evel erdi cÃ¶nÄ±m vahdete /

O bekÃ¶-yÄ± gÃ¶lÄ±Ä±en-i vahdetteyim yek dane ben.

O gÃ¶lÄ±Ä±en, o vahdet, o bekÃ¶ Ä¶leminde vahdetteyim ben, vusletteyim ben, velÃ¶yetindeyim. SÄ¶zÄ¼m Kur an! Feryat edip neler sÄ¶ylemediler ki... Gir bizim bahÃŒeye gÃ¶r / BÄ¼lbÄ¼ller efgÃ¶n eder. DerviÄ±Ä±nÄ±mÄ±z zikrullah yaparlar, muhabbetullah yaparlar. CÄ¼mle bÄ¼lbÄ¼ller iÃŒinde yekta gÃ¶r bir dane ben.

Hani o senin benim, hani bir tane oluÄ±un, hani vahdette vahdet oluÄ±un, hani kesrette Hz. Muhammed(as) ile doÄ±uÄ±un?...

Muhteremler!

ZamanÄ±mÄ±z o kadar az ki, bunun bir nefesi bile boÄ±ya gitmemeli. Ä±zu insan perde arkasÄ±nda durmamalÄ±. Sevmenin, sevilmenin sÄ±rrÄ±na ermeli, Hakk Ä± diyet etmeli.

-Sen kimsin? diye sorulunca:

-Ben Hak mÄ¼rÄ±tte yok olanÄ±m. Ruhundan ruh alÄ±p dirilenim. Hakk Ä±n muhÃ¶tabÄ±yÄ±m. VelÃ¶yetim var benim, hikmetlere rÃ¶m oldum. KelÃ¶m-Ä± Hak la sÄ¶yler dilim. Allah Ä±n ResÄ±Ä¼ nÄ¼ bin dÄ¶rt yÄ¼z sene sonra topraktan kaldÄ±rdÄ±m, dirildi, geldi bana, bende ben oldu. Muhammediyetin mazharÄ±yÄ±z. SÄ¶zÄ¼mÄ¼z bÄ¶yle! DaÄ±lara, taÄ±lara sÄ¶ylesek, paramparÃŒa olur, akarlar.

Ve hamelehel insan [6] Biz, bunu Hz. Ä°nsana sÄ¶ylÄ¼yoruz. Fena-yÄ± tamda bekÃ¶ bulanlara, varlÄ±Ä±ndan soyunup Hak varlÄ±Ä±na ulaÄ±anlara sÄ¶ylÄ¼yoruz; tabutla, teneÄ±irle Allah a gideceklere deÄ±il!

TelkÃ®ne sadÃ¶kat, emre itaatle gÃ¶nÄ¼l evine giren, harem-i ismete kadem basan, sevginin mazharÄ± olan, Ä®mÃ¶n-Ä± taklitten Ä®mÃ¶n-Ä± tahkÃ®ke, Ya eyyetÄ¼hen nefsÄ¼l mutmainne [7]Nefs-i mutmainne sÄ±rrÄ±na mazhar olanlar, bu meydana gelsinler.

Men aref sÄ±rrÄ±na er ko gafleti

GÃ¶r ne remz iÃler bu insan sureti

HaÃri, neÃri, tamuyu hem cenneti

Gayre bakma sende iste, sende bul ya hÃ!»!

GÃ¶zÃ¼nden gÃ¶rsÃ¼n, dilinden sÃ¶ylesin, seni taÃsÃ¼n, seninle hemdem olsun sen hÃlÃ ne istiyorsun?

AÃ gÃ¶zÃ¼nÃ¼ hikmetle bak! TefekkÃ¼rle bak, nazar et eÃyaya, eserde mÃ¼essire nazar et... Hak mÃ¼rÃ¼idin telkÃ©ni, bize emri bizi bu engellerden geÃirecek, mÃ¼nÃ eri edecek. HÃlÃ gelecek kelimesi bana aÃr geliyor. GayrÃ¼ ne var a cÃ¼nÃ¼m, cÃ¼n u cÃ¼nÃ¼n sendedir, derde derman sendedir.

Bir silkelenebilsek, Ãyu Ãsevremizden bir arÃ¼nabilsek... Ãstemem ben dÃ¼nyayÃ¼, hem istemem ukbÃ¼yÃ¼ DÃ¼nyadan silkelenebilsek, ne dÃ¼nyÃ¼, ne ukbÃ¼. GÃ¶nÃ¼l buldu MevlÃ¼yÃ¼. Hak mÃ¼rÃ¼idin telkÃ©niyle oldu bunlar bana. Emrine itaat, telkÃ©ne sadÃ¼kat rehberimdir.

SÃ¶yler kelÃ¼m bakar sana, gÃ¶rmez gÃ¶zÃ¼m hiÃ mÃ¼csiva

Verdim gÃ¶nÃ¼l Hak tan yana, hep gÃ¶rdÃ¼Ã¼m dÃ©dar olur.

Fe eynemÃ¼ tÃ¼vellÃ¼» fe semme vechullah.[8] NasÃ¼l feryat etmesin Hasan Fehmiler! Neler sÃ¶ylemediler... Allah rahmetlerini Ã¼zerimizden eksik etmesin.

Aman, biraz daha dikkatli, biraz daha uyanÃ¼k!.. Sen seni bilmektir, pÃ©re Ã¼fetten garaz. Men aref sÃ¼rrÃ¼na erebilmek. Kendini bilmek. Kendini bilmek, Rabbini bilmenin anahtarÃ¼.

SÃ¶yle, dÃ¼nyÃ¼ engeli neymiÃ¼! Sen kesÃ¼fetinden letafetine geÃstiÃ¼in zaman dÃ¼nyayÃ¼ avucunun iÃsine alÃ¼rsÃ¼n, ukbÃ¼yÃ¼ da avucunun iÃsine alÃ¼rsÃ¼n. Arpa tanesi kadar kalÃ¼r!

Sen kÃ¼Ã¼klerin insanÃ¼ deÃ¼ilsin; sen Kur an Ã¼n sahibisin! Allah yeryÃ¼zÃ¼nde muhatap seni seÃsmiÃ¼, gÃ¶kyÃ¼zÃ¼nde de seni muhatap seÃsmiÃ¼. Onlar yer mi diyor, ben gÃ¶kyÃ¼zÃ¼nde de diyorum. FenÃ¼da ve bekÃ¼da, dÃ¼nyÃ¼da ve ukbÃ¼da Allahla muhatap insan. Ahsen-i takvim insan, mÃ¼kerrem, mufaddÃ¼l insan.

Mehmet Akif Ersoy Ã¼anakkale Ã¼ehitlerine GÃ¶melim gel seni tarihe desem sÃ¼Ã¼mazzÃ¼n... diyor

Ben TevhÃ©t Ã¼ehitlerine hitap ediyorum: FenafillÃ¼hta yok olmuÃ¼, Hakk Ã¼ kendine diyet etmiÃ¼, nÃ¼z ve niyÃ¼za yÃ¼kselmiÃ¼, Allah ve ResÃ¼lÃ¼ nÃ¼n rÃ¼zasÃ¼nÃ¼ emrolunduÃ¼ gibi dosdoÃ¼ru olarak kazanan TevhÃ©t Ã¼ehitleriyle sohbet ediyorum.

Meratip-i tevhidi, makamÃ¼t-Ã¼ tevhidi zevk etmiÃ¼ler, ender fenadan geÃsmiÃ¼ler. Hangi terazi ehl-i tevhÃ©di tartacak? Kim ona hesap soracak?

Hak mÃ¼rÃ¼it sormuÃ¼ hesabÃ¼. Rabbim Allah, LÃ¼ fÃ¼ile illallah. EnfÃ¼sÃ¼mde ve Ã¼fÃ¼kÃ¼mda her zerremden iÃ¼leyen tecellÃ©-yi ilÃ¼hÃ©yenin mazharÃ¼yÃ¼m. TecellÃ©-yi sÃ¼fat-Ã¼ ilÃ¼hÃ©yenin mazharÃ¼yÃ¼m. Zandan, acabadan, evhamdan arÃ¼nmÃ¼Ã¼, Ã¼Ã¼pheden arÃ¼nmÃ¼Ã¼. TecellÃ©-yi zÃ¼t-Ã¼ ilÃ¼hÃ©yenin mazharÃ¼yÃ¼m.

Hakk Ã¼ diyet eden, fena-yÃ¼ tamda bekÃ¼yÃ¼ bulan ihvÃ¼nÃ¼mÃ¼za CenÃ¼b-Ã¼ Hak, onlara, Ã¶zel hitap ediyor:

Elâç inne evliyaallah, lâç havfun aleyhim ve lâç hâ¼m yahzenâ»n. [9] Elâç, agâç olun, mâ¼tenebbih olun, dikkat edin, tahkâk, muhakkak benim velilerim, fenafillâç olanlarâ±m, nispet efâçl, nispet sâ±fat, nispet vâ¼cuttan soyunanlarâ±m, zan, evhamdan, âÿekten ve âÿâ¼pheden kurtulanlarâ±m!

Ah Benim Dostlarâ±m!

Bin dâ¼rt yâ¼z sene evvel deâÿil, bu âçyet yeni yeni doâÿuyor, size yeni ufuklar aâşâ±yor. Lâç havfun aleyhim Sizin iâşin korku yok, sakâ±n ha! Sizin iâşin hâ¼zâ¼n yok, elem, keder yok. Ellezine âçmenu [10] Onlar âçmâçn ettiler, vuslat-â± yâçrla hâçlvet oldular, âçmâçn-â± kâçmili buldular. Hak mâ¼râÿitte yok oldular. Hak la Hak olmanâ±n sâ±rrâ±na erdiler. Onlar ittika ettiler, mâ¼ttaki oldular.

Allah bizi bizden ayâ±masâ±n, bizi sevgisinden mahrum etmesin. Allah hepinizden razâ± olsun.

H. Sabri SOYYâ°â°T

âÿâ±k sadâ±k derviâÿlerin

Hak yolunda gidenlerin

Kendi nefsin bilenlerin

Perde olmaz gâ¼zlerinde

Fenâçfillah olanlarâ±n

Gâ¼nâ¼lde yer tutanlarâ±n

Hak nuruyla bakanlarâ±n

Perde olmaz gâ¼zlerinde

â°sm-i azam bilenlerin

Sâ±rra kadem basanlarâ±n

Kenz-i mahfi olanlarâ±n

Perde olmaz gâ¼zlerinde

Velayete erenlerin

Nâ¼bâ¼vveti bilenlerin

SefasÄ±nÄ± sÄ½renlerin

Perde olmaz gÄ¶zlerinde

Sevip sevip sevilenin

Ä°timadÄ±n alanlarÄ±n

CanÄ±m derviÄ olanlarÄ±n

Perde olmaz gÄ¶zlerinde

Candan iÄre sevenlerin

Nefse arif olanlarÄ±n

SÄ±rr-Ä± Kuran bilenlerin

Perde olmaz gÄ¶zlerinde

SÄ±rat mizan geÄenlerin

Halvet zevkin alanlarÄ±n

Halde tevhÄ edenlerin

Perde olmaz gÄ¶zlerinde

DÄ½nyÄ ukbÄ geÄenlerin

UrÄÄ nÄ½zÄ½l edenlerin

Sabri sÄ±rra erenlerin

Perde olmaz gÄ¶zlerinde

22. 02. 2000 Almanya

[1] Yasin, 36/33

[2] Ä°sra, 17/70

[3] Al-i Ä°mran, 3/191

[4] HaÄ°r, 59/2

[5] Necm, 53/39

[6] AhzÄ°b, 33/72

[7] Fecr, 89/27

[8] Bakara, 2/115

[9] Yunus, 10/62

[10] Yunus, 10/63

Bu Sayfann Geldii Adres

Tasavvuf DerneÄ°i:

<http://www.tasavvufdernegi.com>

Bu Sayfann Adresi:

<http://www.tasavvufdernegi.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=46>